

Anmeldelse: ØRKENDRØMME: O, For the Love of Shakespeare

Af Michael Svennevig

Så snart de tre skuespillere – Sue Hansen-Styles, Andrew Jeffers og Barry McKenna - åbnede munden og lod de rimende engelske Shakespeare-vers glide gennem de kolde lokaler i Kongernes Lapidarium, begyndte jeg at smile. Ikke allerførst, for jeg nåede at tænke: "Øv, det er så mange ord jeg ikke helt forstår. Så meget underforstået, så mange spidsfindigheder, ord og enderim, som går hen over hovedet på mig" Men så kom overraskelsen, for det gør ikke noget, fordi Shakespeares sprog er så rigt og smukt, sproget så musikalsk og velklingende, skuespillerne så eminent gode til at udtale hver en stavelse og hver en sproglig nuance, at jeg ikke gik glip af noget. Men det er lutter illusion, for selvfølgelig gør jeg det, MEN DET GØR IKKE NOGET! Hank op i det varme tøj, slå ørene ud og gør klar til en stor oplevelse. For det er en fornøjelse som man skal unde sig. Det er koldt, det ER det, men trods kulden og mød op til de resterende opførelser af: "O, for the love of Shakespeare" af Why Not Theatre Company.

Sjældent har det engelske Shakespeare-sprog klinget og lydt så forførende. Det er svært ikke at blive grebet af de tre skuespilleres smittende formidlingsglæde. Det forjager kulden, når deres præcise og velanbragte betoning og pointer træfsikkert suser gennem lokalet. Ordene svirper gennem luften og det er umuligt ikke at føle sig truffet, sådan som de tre skuespillere turnerer teksten, der består af sonetter og uddrag fra en lang række af Shakespeares mest elskede skuespil. Det er en lystvandring. Ikke bare imellem de smukke, vilde, mastodontiske og rørende aflagte skulpturer, der står opmagasineret side om side. Som forrevne og overrevne livstråde står de stivnede i alskens positioner, og fungerer glimrende som staffage for uddrag fra "Romeo og Julie", "Stor ståhej for ingenting", "Trold kan tæmmes", "Købmanden i Venedig", "En skærsommernatsdrøm" og "Othello" m.fl.

Ganske vist er Niels Brunse i fuld gang med sin oversættelse af Shakespeares samlede værker, men det er nu dejligt at der også er mulighed for at møde teksterne (eller uddrag af dem) på originalsproget. Det fortjener de. Fra Why Not Theatre Company's side er det et eksperiment, og meget vellykket. Teksterne er sammensat med et stort gehør og det er båret igennem med stor lethed og enkelhed. Det er i form af en "staged reading", så teksterne bliver

læst op, og spillerne inviterer os på skift til at følge efter dem, for det er *walking Shakespeare*. Med sang, recitation og skuespil lokkes vi indenfor i en fortryllet verden. En verden der både er bedre og smukkere end vores, men som også styres af had og kærlighed, af sorg og glæde, af nedtrykthed og ekstase. Shakespeare rummer det hele – og det er en fryd at følge efter de veloplagte skuespillere på en fængslende odysse af vellyd og klingende blankvers.

Måske lyder det ikke spor lokkende, men prøv det. Prøv det! Det er det hele værd. Tidligere har The Why Not Theatre fængslet og fortryllet publikum på Bådteatret. Først med "[The City](#)" og senest med "[Wit](#)". Det har været store oplevelser hver gang. Så hvis nogen spørger mig om jeg er interesseret i teater på engelsk i Danmark, vil jeg normalt svare blankt NEJ, men sådan er det ikke længere, for i hænderne på Why Not Theatre Company sker der noget. Noget som pirrer min interesse og som vækket mine sanser og krydrer min nysgerrighed. Deres entusiasme er så smittende, og jeg hænger på hvert et ord, Også selv om det er på engelsk. Ja, måske især *fordi* det er på engelsk.

d.27. februar 2015